

Svar på debattartikel som publicerades 27 juni i PT
(<http://www.pitea-tidningen.se/debatt/artikel.aspx?ArticleId=6997452>)

Sveaskog vill tysta kritiken.

Sveaskogs tre chefer Herman Sundqvist , Stefan Bleckert och David Berglund tycks inte ha lagt märke till innehållet i mitt svar på deras debattartikel. Istället upprepar de sitt eget budskap i knappt omskriven form, i Piteå-Tidningen den 27 juni.

Kritiken mot skogsbruket är omfattande och växer. Sveaskog känner sig träffad och vill styra om diskussionen och tysta kritiken. De tre cheferna undviker noggrant att göra något som helst tillmötesgående för att ge människor möjlighet att få ha sina nära kära skogar skonade från slutavverkning, fastän just tryggheten att ständigt kunna återvända och hämta kraft i en bekant skog på nära håll är viktig. Trots att Sveaskog förvaltar folkets skog är bolaget avogt till att hitta en rutin för att låta folk lokalt välja ut viktiga strövskogar att sparas helt eller brukas hyggesfritt. Det skulle inte innebära slutet för skogsbruk, utan en kvalitativ utveckling av markanvändningsplaneringen.

Herman Sundqvist misstänkliggör på sin blogg människor som vill bevara skog, och skriver nedlåtande om hyggesfritt skogsbruk. Dem som reagerar mot hyggen tillmäter han den beklagansvärda svagheten att ha det jobbigt med plötsliga förändringar. Han angriper Expressens Tommy Hammarström för redovisningen att 96,7 procent av skogen är tillåten för trakthyggesbruk. Han insinuerar att Maciej Zaremba på DN är elitist, och trots att Zaremba har intervjuat och lyssnat, så beskylls han för att tala om för folk vad de ska känna och tycka. Sundqvist ifrågasätter vilken skog svenskarna verkligen vill ha. Däremot vill han uppenbarligen inte att Sveaskog i praktiken frågar Ortsbefolkningen vilken skog de skulle vilja ha kvar. När det gäller att avsätta skog för folket är Sveaskog på kollisionskurs med sina ägare. Hur var det nu med skogsavverkningen som gjordes ända fram till husknuten i Sjulsmark?

När det däremot gäller biologiska naturvärden är läget mer komplext. Var och en som läste min debattartikel kunde notera att jag skrev att det är positivt att Sveaskog tänker avsätta 20 procent av sina produktiva skogar för naturvärdena. Men man måste bevisa det. Om Sveaskog hade pålitliga rutiner för naturvård skulle vi inte upprepat få in rapporter om olämpliga avverkningar. Ekoparkernas naturvårdsarealer kan bli ett viktigt bidrag, men parkerna är emellertid inte skyddade områden, utan uppdelade. I delar bedrivs trakthyggesbruk. I delar bedrivs naturvård som kan ge intressant resultat. Men det är inte rättvisande att områden som redovisas för naturvårdsskötsel används för avverkningar av virke för produktion.

Artdatabankens senaste rapport, Tillståndet i skogen, visar på ett allt intensivare skogsbruk på bekostnad av arterna, trots Sveaskogs påståenden. Detta är säkerligen naturvårdschef Stefan Bleckert medveten om, men han är inte anställd för att säga emot skogschef Sundqvist.

Med inställningen att det är fel på dem som vill bevara skog, saknar Sveaskog förutsättningar att klara av skogsproduktion med respekt för såväl människors som hotade arters behov av skog.

Lars Andersson,
ordförande i Naturskyddsföreningen i Norrbottens län